192/

a part

(3) ~~[illegible]~~ Percebre clarament. Distingir un llum a distància. Des d'ací no distingeixo si és ell o no.

distingit-ida adj. Que excelleix pel seu rang o mèrit, per la seva elegància, maneres, llenguatge. Un personatge distingit. Els invitats eren tots persones distingides. | per ext. Maneres distingides

refinats

~~[illegible]~~

distinguo m. Acció d'enunciar una distinció en una argumentació.

INSTITVT D'ESTVDIS CATALANS MCMVII
Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans